

דרושים לפרשת ויקרא

מ, לח) 'פי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם'. ויש לדקדק בזה באומרו 'בכל מסעיהם', דמשמע שבכל מסעיהם היינו בשעת נסיעה הנה גם כן ענן ה' על המשכן

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד וגו'. ויש לדקדק שהיה לו לכתוב 'ויקרא ה' אל משה וידבר אליו' שיכתב השם אחר ויקרא, ולא אחר וידבר. ועוד יש לדקדק במה שסיים ספר שמות בפסוק (שמות

Emunah is acquired by contemplating creation and also yetziat Mitzrayim. The latter is a more accessible approach.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד וגו'.

"He called to Moshe, and Hashem spoke to him from Ohel Mo'ed..."

ויש לדקדק שהיה לו לכתוב 'ויקרא ה' אל משה וידבר אליו' שיכתב השם אחר ויקרא, ולא אחר וידבר.

יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם'.

One should carefully consider that **it should have stated**, ויקרא ה', אל משה וידבר אליו, **"Hashem called to Moshe and spoke to him,"** rather than "He (Hashem) called to Moshe, and Hashem spoke to him..." The order of this *pasuk* is difficult, because "Hashem" is written in the middle of the sentence, and not at the beginning.

Furthermore, we should precisely consider that *Sefer Shemot (40:38)* concludes with the *pasuk*, **"Hashem's cloud was upon the Mishkan during the daytime and a fire was upon it at nighttime before the eyes of the entire Jewish nation throughout their travels."**

ועוד יש לדקדק במה שסיים ספר שמות בפסוק (שמות מ, לח) 'פי ענן ה' על המשכן

ויש לדקדק בזה באומרו 'בכל מסעיהם', דמשמע שבכל מסעיהם היינו בשעת נסיעה הנה גם כן ענן ה' על המשכן וגו', והלא כתיב (שם פסוק לו) 'ובהעלות הענן מעל המשכן

וגו'. כי הנה שני מיני אורות יש בבחינת עבודה בהתבוננות בגדולת הבורא ברוך הוא. א' להתבונן בקריאת העולם שנברא מאין לי' וְהַבּוֹרָא בְרוּךְ הוּא מִהֵנָּה וּמִחֵנָּה אֹתוֹ בְּכָל רֵגַע וְרֵגַע בְּלִתי הַפְסֵק כָּל יְכוֹ, וּבְחִינַת אֹר הַשְּׁנַי הוּא לְהַתְּבוֹנֵן בִּיצִיאַת מִצְרַיִם אִיךְ שֶׁהַבּוֹרָא בְרוּךְ הוּא שִׁידַד מְעַרְכוֹת עֲלִיזוֹת וּמוֹשֵׁל בְּכָל יְכוֹ.

וגו', וְהָיָא כְּתִיב (שם פסוק לו) 'וּבְהַעֲלוֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל' וגו', שְׁלֹא חָנָה הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן אֲלָא בְּשַׁעַת חֲנִיָּה בְּלִבְד, וְלֹא בְּשַׁעַת נְסִיעָה. וַיֵּשׁ לִישׁב כָּל הַיּוֹם עַל דְּרָךְ הַמּוֹסֵר, הֵנָּה כְּתִיב (בראשית א, טז) 'וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת וְגו' הַמְּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשְׁלַת הַלַּיְלָה'.

יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל' וגו', שְׁלֹא חָנָה הָעֲנָן עַל הַמִּשְׁכָּן אֲלָא בְּשַׁעַת חֲנִיָּה בְּלִבְד, וְלֹא בְּשַׁעַת נְסִיעָה.

A careful look at the words **"throughout their travels,"** implies that Hashem's cloud was on the Mishkan when they traveled as well. However, this is difficult, because it is written (in Shemot 40:36) **"When the cloud ascended from upon the Mishkan, the B'nei Yisrael traveled."** This means that **the cloud was parked upon the Mishkan solely when they encamped, and not when they traveled!** In light of this, how can we understand the words "throughout their travels?"

וַיֵּשׁ לִישׁב כָּל הַיּוֹם עַל דְּרָךְ הַמּוֹסֵר,

We can answer these questions with a mussar approach:

Emunah is acquired by contemplating creation, or yetziat Mitzrayim.

הֵנָּה כְּתִיב (בראשית א, טז) 'וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת וְגו' הַמְּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשְׁלַת הַלַּיְלָה' וגו'.

It is written (Bereishit 1:16)

"Hashem made two luminaries... the great light to dominate the day and the small light to dominate the night..."

כי הנה שני מיני אורות יש בבחינת עבודה בהתבוננות בגדולת הבורא ברוך הוא.

There are two "lights" in our service of Hashem that is accomplished through the **contemplation the Creator's greatness.** There are two primary aspects to consider when one desires to acquire *emunah* and to recognize Hashem. (These contemplations are called "light" because when one thinks about these, one becomes connected with the spiritual light of these concepts.)

א' להתבונן בקריאת העולם שנברא מאין לי' וְהַבּוֹרָא בְרוּךְ הוּא מִהֵנָּה וּמִחֵנָּה אֹתוֹ בְּכָל רֵגַע וְרֵגַע בְּלִתי הַפְסֵק כָּל יְכוֹ,

The first is to contemplate the creation of the world, which was created from nothing, and that Hashem continues to create the world and gives it life every moment without any interruption.

מאמינים בזה, מצד שטח עיניהם מראות אותו אור הגדול והקדוש, ונקראת בחינה זו ס', על שם שהוא בבחינת סתום כנ"ל.

ובחינת אור השנית, של יציאת מצרים הוא המאור הקטן לממשלת

והנה בחינה א' שהוא מבריאת העולם, הוא נקראת שבת^א, והוא מאור גדול, ויען שבחינה זו הוא בחינה סתומה, שהוא סתום מעינים ולא נראה כל כך לעיני הכל^ב, אשר על כן יש מינים ואפיקורסים בעולם הזה שאינם

א. המורה על חידוש העולם מאין ליש.

ב. ר"ל שלא נראה לעיני הכל איך שהקב"ה מהורה ומחיה את העולם בכל רגע ורגע בלי הפסק.

ובחינת אור השני הוא להתבונן ביציאת מצרים איך שהבורא ברוך הוא שידד מערכות עליונות ומושל בכל וכו'.

The second light is to think about yetziat Mitzrayim and its lessons; that the Creator turned over the rules of nature to save the Jewish people, and that He rules over everything.

The spiritual light of yetziat Mitzrayim is called a small light in comparison to the bright, great light of Creation. Looking at a bright light can be blinding. Although everyone can acquire emunah by thinking about yetziat Mitzrayim, only the Jewish nation can acquire emunah by contemplating Creation.

והנה בחינה א' שהוא מבריאת העולם, הוא נקראת שבת, והוא מאור גדול,

The first approach, which is to contemplate Creation, is called Shabbat since Shabbat commemorates Creation. That is "the great luminary." The light that shines from

this contemplation is extremely bright.

ויען שבחינה זו הוא בחינה סתומה, שהוא סתום מעינים ולא נראה כל כך לעיני הכל, אשר על כן יש מינים ואפיקורסים בעולם הזה שאינם מאמינים בזה, מצד שטח עיניהם מראות אותו אור הגדול והקדוש, ונקראת בחינה זו ס', על שם שהוא בבחינת סתום כנ"ל.

Due to the fact that this aspect is hidden in the sense that it is concealed from one's eyes and not apparent to everyone, thus causing heretics who close their eyes from seeing the great and holy light to lack belief, it is called the trait of ס', which refers to סתום, concealed. Not everyone can recognize Hashem by thinking about Creation. As the Bat Ayin will explain, the light of this contemplation (that Hashem created the world ex nihilo) is extremely bright and can be blinding. It is possible that one will not acquire *emunah* as a result of thinking about it.

ובחינת אור השנית, של יציאת מצרים הוא המאור הקטן לממשלת הלילה שנראה לכל,

הכל מסתכלים בו היטב, אבל השמש בעבור שהוא מאור גדול לכן אין העין יכול להסתכל בו היטב, כי אפשר שתסמא העינים המסתכלים בו היטב. וכן באור השבת, על שהוא גדול מאוד על כן אין האומות והמינים יכולים להסתכל בו כי אם זכי הראות, כל חד וחד לפום דרגא דיליה מסתכל בו, כי

הלילה שנגאה לפל, כמאמר הכתוב (שמות טו, יד-טז) 'שמעו עמים ירגזון וגו', תפול עליהם אימתה נפחד וגו', שהכל ראו, אפילו הגוים ראו איה שבידו יתברך לשדד המערכות, ובעבור שהוא מאור קטן לכן יש כח לכל אחד ואחד להסתכל בו, ונקרא בחינת עי"ן, שנגאה לעין כל, כמשל הירח, אם שהוא מאור קטן עיני

ג. ע"ד מאמר חז"ל (סנהדרין נח, ב) עובד כוכבים ששבת חייב מיתה, שנאמר (בראשית ח, כב) 'ויום ולילה לא ישבותו'.

The second light of the exodus from Egypt, which is the smaller light "that dominates the night," is apparent to everyone.

כמאמר הכתוב (שמות טו, יד-טז) 'שמעו עמים ירגזון וגו', תפול עליהם אימתה נפחד וגו', שהכל ראו, אפילו הגוים ראו איה שבידו יתברך לשדד המערכות,

This is like the *pasuk* states (Shemot 15:14-16) "The nations heard and trembled... a great fear grasped them..." since everyone, even the nations, saw that Hashem has the ability to change the rules of nature. The light of *yetziat Mitzrayim* is less bright and, therefore, more accessible to people. Therefore, through the contemplation of *yetziat Mitzrayim*, they can attain *emunah*.

ובעבור שהוא מאור קטן לכן יש כח לכל אחד ואחד להסתכל בו,

Being that it is a smaller light, everyone is able to look at it, and perceive *emunah* through this contemplation.

ונקרא בחינת עי"ן, שנגאה לעין כל,

This characteristic of the "small light" is called the letter עי"ן because it is apparent to eyes (עי) of all. Since it is a type of *emunah* that is perceived by everyone, it is called עין, which means an eye.

כמשל הירח, אם שהוא מאור קטן עיני הכל מסתכלים בו היטב, אבל השמש בעבור שהוא מאור גדול לכן אין העין יכול להסתכל בו היטב, כי אפשר שתסמא העינים המסתכלים בו היטב.

This can be compared to the moon, for since its intensity of light is small, everyone can closely look at it. Yet, regarding the sun, which has a great light that is very intense, one is unable to gaze upon it with ease and would possibly become blind if he closely looked at it.

וכן באור השבת, על שהוא גדול מאוד על כן אין האומות והמינים יכולים להסתכל בו

The same applies to the light of Shabbat, which is the light of

'שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה', כי הוא בבחינת שתומה רק כנקודה שהוא יו"ד וסתום, אבל בחינה הב' נקרא 'מה', באות ה"א, כי הוא בהתפשטות יותר כנ"ל. וזהו מה דאיתא בזוהר הקדוש (ח"א א):

הוא סתום מעין כל, אבל האור הקטן בחינת פסח, יציאת מצרים, בעבור שהוא המאור הקטן על כן גם האומות הסתכלו בו ונפל עליהם אימתה ופחד. ובחינת שבת נקרא 'מי', כמאמר הכתוב (ישעיה מ, כו)

Creation. **Since this light is very great, the nations of the world and the heretics are not able to look at it.** See Sanhedrin 58b, which explains that the nations of the world are prohibited from observing Shabbat.

מה is called.

ובחינת שבת נקרא 'מי', כמאמר הכתוב (ישעיה מ, כו) 'שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה',

Shabbat is called מי ("who"), **as it states (Yeshayahu 40:26) "Raise your eyes and see** אלה **Who created this."** Therefore, thinking about creation is called מי.

כי אם זכי הראות, כל חד וחד לפום דרגא דייליה מסתכל בו, כי הוא סתום מעין כל,

Only those who have a refined vision, each person according to his level, can gaze upon Shabbat. The Jewish people, who have a heightened sensitivity and refined spiritual perception, can properly contemplate the wonders of creation, each person according to his level, and attain *emunah* from its great light.

כי הוא בבחינת שתומה רק כנקודה שהוא יו"ד וסתום,

מי has a יו"ד in it, the smallest and almost unnoticed letter, because **the contemplation of creation is like the small יו"ד, which is concealed** and many people can't perceive Hashem through the contemplation of creation.

אבל האור הקטן בחינת פסח, יציאת מצרים, בעבור שהוא המאור הקטן על כן גם האומות הסתכלו בו ונפל עליהם אימתה ופחד.

אבל בחינה הב' נקרא 'מה', באות ה"א, כי הוא בהתפשטות יותר כנ"ל.

The smaller light is the attribute of Pesach, which commemorates the exodus from Egypt. Since this intensity of light is smaller, even the nations of the world looked at it, and became very frightened as they recognized Hashem's presence and involvement in the world.

However, the second approach is called מה (what), **with a ה"א, because it is more spread out.** The letter ה"א has a roof and two feet, making it easier to perceive. This represents *yetziat Mitzrayim*, which is an *emunah* that is easier to grasp.

Thinking about Creation is called מי, while thinking about yetziat Mitzrayim

וזהו מה דאיתא בזוהר הקדוש (ח"א א): מקצה השמים לעילא, מקצה השמים לתתא, מרמז לב' בחינות הנ"ל.

מקצה השמים לעילא, מקצה השמים
לתתא', מרמז לב' בחינות הנ"ל.
ובמשכן ה'ה ב' בחינות הנ"ל, ומי
שראה את המשכן נמשך עליו
אור גדול אפילו בהיותו נתפרק בשעת
נסיעה. וזהו שאמר הכתוב 'כי ענן ה'
על המשכן יומם', מרמז על המאור
הגדול שמאיר ביום, אבל לאו כל אדם

ד. בזוה"ק שם: בראשית, רבי אלעזר פתח, 'שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה' (ישעיה מ, כו), 'שאו מרום עיניכם' לאן אתר, לאתר דכל עיינין תליאן ליה, ומאן איהו פתח עינים. ותמן תנדעון, דהאי סתים עתיקא דקיימא לשאלה, 'ברא אלה', ומאן איהו, מ"י, ההוא דאקרי מקצה השמים לעילא, דכלא קיימא ברשותיה, ועל דקיימא לשאלה, ואיהו בארס סתים ולא אתגליא, אקרי מ"י, דהא לעילא לית תמן שאלה, והאי קצה השמים אקרי מ"י. ואית אחרא לתתא ואקרי מ"ה, מה בין האי להאי, אלא קדמאה סתימאה דאקרי מ"י קיימא לשאלה, כיון דשאל בר נש, ומפשפש לאסתכלא ולמנדע מדרגא לדרגא, עד סוף כל דרגין, כיון דמטי תמן, מ"ה, מה ידעת, מה אסתכלתא, מה פשפשתא, הא כלא סתים כדקדמיתא.

This is like that which is found in the holy Zohar (vol.1, 1b): "The upper side of heaven... is מ"י, and the lower side of heaven... is מ"ה..." The Zohar is alluding to these two approaches, the two ways to recognize Hashem. The higher approach, which is contemplating Creation, is מ"י, concealed, and not everyone can perceive it. The lower approach, contemplating on yetziat Mitzrayim, symbolized by מ"ה, is a notion that everyone can connect to and from which everyone can derive their *emunah*.

The Mishkan represented these two sources of emunah and influenced the Jewish people to think about these matters.

ובמשכן ה'ה ב' בחינות הנ"ל,

The Mishkan possessed these two attributes.

ומי שראה את המשכן נמשך עליו אור גדול אפילו בהיותו נתפרק בשעת נסיעה.

A great light of *emunah* was drawn upon whoever saw the Mishkan, even when it was dismantled at the time of travel. Since the Mishkan represented both *emunah* in Creation and *emunah* in *yetziat Mitzrayim*, those who merely looked at it were inspired to contemplate these matters and received the great spiritual light of *emunah* that emanates from them. This was even true if one saw the Mishkan in its dismantled state when the Jewish nation traveled to a new location.

וזהו שאמר הכתוב 'כי ענן ה' על המשכן יומם', מרמז על המאור הגדול שמאיר ביום, אבל לאו כל אדם יכול להסתכל בו, וזהו בחינת בריאת העולם, בחינת שבת כנ"ל, והוא נקרא ענן שהוא בחינת כיסוי וסתום כנ"ל.

This is the meaning of the *pasuk* "Hashem's cloud was over the

אורות האלו היו 'לעיני כל בית ישראל', היינו שהכל הסתכלו תמיד בשני הבחינות הנ"ל, ובכח ההוא הלכו 'בכל מסעיהם' במקום נחש שרף ועקרב במדבר, ולא הזיק להם שום דבר, כיון שהיה בהם קדושה גדולה ודביקות בהנ"ה על ידי בחינות הנ"ל.

יכול להסתכל בו, וזהו בחינת בריאת העולם, בחינת שבת פנ"ל, והוא נקרא ענן שהוא בחינת פיסוי וסתום פנ"ל. 'ואש תהיה לילה בו' מרמז לבחינת פסח שהוא המאור הקטן ועיני כל יכולים להסתכל בו, והוא בגלוי כאש שהוא בגלוי, בחינת עי"ן פנ"ל. וב' בחינות

Mishkan by daytime... "Daytime" refers to the great, intense light that illuminates the day which cannot be perceived by anyone. This is the notion of contemplating creation and Shabbat, which is called a "cloud" in the *pasuk* because it is concealed and not everyone can perceive it.

'ואש תהיה לילה בו' מרמז לבחינת פסח שהוא המאור הקטן ועיני כל יכולים להסתכל בו, והוא בגלוי כאש שהוא בגלוי, בחינת עי"ן פנ"ל.

The *pasuk* says "A fire was upon it [the Mishkan] at nighttime." This alludes to the contemplation of the smaller light of *yetziat Mitzrayim* and *Pesach*, which everyone is able to look at. It is called fire because, just as fire is revealed, this contemplation is revealed and everyone is able to acquire *emunah* from it. It is referred to as עי"ן, as we explained, because one can see this *emunah* with his עין, eyes. The night has a lower degree of light than the day. Therefore, the pillar of fire that illuminated the night, represented the less intense light of the *emunah* derived from *yetziat Mitzrayim*.

וב' בחינות אורות האלו היו 'לעיני כל בית

ישראל', היינו שהכל הסתכלו תמיד בשני הבחינות הנ"ל,

These two approaches were לעיני כל ישראל, "before the eyes of the entire Jewish nation," because they were all constantly looking at [contemplating] these two matters. The Mishkan, which represented these two thoughts, influenced the Jewish nation to constantly consider how Hashem created the world *ex nihilo*, and also took us out of Egypt, which demonstrated that Hashem rules over the world and nature.

These contemplations sanctified the Jewish nation and protected them in the desert.

ובכח ההוא הלכו 'בכל מסעיהם' במקום נחש שרף ועקרב במדבר, ולא הזיק להם שום דבר, כיון שהיה בהם קדושה גדולה ודביקות בהנ"ה על ידי בחינות הנ"ל.

With this strength of *emunah* gained from seeing the Mishkan, they traveled through all of their journeys, in the desert inhabited by serpents, snakes, and scorpions, but were not harmed at all since they attained great sanctity and attachment to Hashem

וְהוּא מְרוֹמְזוּ בְּתִיבַת 'מִסְעֵיהֶם', כִּי בְּחִינַת שַׁבָּת נִקְרָא מִי פִּנְ"ל, וְגַם נִקְרָא ס', וּבְחִינָה ב' בְּחִינַת פֶּסַח נִקְרָא מֶה, וְגַם נִקְרָא עִי"ן פִּנְ"ל, וּבִשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת 'מִסְעֵיהֶם'.

וְהוּא מְרוֹמְזוּ בְּתִיבַת 'מִסְעֵיהֶם', כִּי בְּחִינַת שַׁבָּת נִקְרָא מִי פִּנְ"ל, וְגַם נִקְרָא ס', וּבְחִינָה ב' בְּחִינַת פֶּסַח נִקְרָא מֶה, וְגַם נִקְרָא עִי"ן פִּנְ"ל, וּבִשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת 'מִסְעֵיהֶם'.

ה. ראה עוד בתולדות יעקב יוסף ריש פרשת בראשית: ונודע כי אות א' הוא חכמה ומחשבה, כמ"ש בפסוק 'ואלפך חכמה' (איוב לג, לג). ובזה יובן 'בראשית', ותרגומו בחכמה וכו' (ירושלמי), שהוא

as a result of attaining these beliefs. This is why the *pasuk* states that Hashem's cloud or a pillar of fire was upon the Mishkan throughout all of their travels, even when the mishkan was not physically assembled during the actual journey from one location to another location. Throughout their travels, whether they were encamped or were traveling, the Jewish nation received the great light of *emunah* through gazing upon the mishkan and contemplating the creation of the world and the exodus from Egypt.

that one receives when contemplating the creation of the world, as well as the *emunah* that one receives when contemplating *yetziat Mitzrayim*.

Moshe contemplated creation and on yetziat Mitzrayim

וְהוּא מְרוֹמְזוּ בְּתִיבַת 'מִסְעֵיהֶם', כִּי בְּחִינַת שַׁבָּת נִקְרָא מִי פִּנְ"ל, וְגַם נִקְרָא ס', וּבְחִינָה ב' בְּחִינַת פֶּסַח נִקְרָא מֶה, וְגַם נִקְרָא עִי"ן פִּנְ"ל, וּבִשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת 'מִסְעֵיהֶם'.

Therefore, the *pasuk* writes ויקרא אל משה, "He [Hashem] called Moshe," and ויקרא is written with a small א'.

פִּירוּשׁ קְרִיאָה הוּא עֲנִין הַמְשָׁכָה וּדְבִיקוּת, שְׁנִמְשָׁךְ וְנִדְבַק אֶל מֹשֶׁה בְּחִינַת אֶל"ף זְעִירָא שְׁמֵרְמוּזוֹ עַל בְּחִינַת שַׁבָּת, שְׁבָאוֹת א' הָיָה הַתְחַלַּת הַבְּרִיאָה.

וְהוּא מְרוֹמְזוּ בְּתִיבַת 'מִסְעֵיהֶם', כִּי בְּחִינַת שַׁבָּת נִקְרָא מִי פִּנְ"ל, וְגַם נִקְרָא ס', וּבְחִינָה ב' בְּחִינַת פֶּסַח נִקְרָא מֶה, וְגַם נִקְרָא עִי"ן פִּנְ"ל, וּבִשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת 'מִסְעֵיהֶם'.

"Calling" means to draw down and to have *deveikut*, connection. The *pasuk* is saying that Moshe became connected to the small א', which alludes to Shabbat and the concept of creation, since Creation began with the letter א'. (See *Toldot Yaakov Yosef* in his discourse for the beginning of *Parashat Bereishit*, where the concept of creation beginning with the letter א' is discussed.) ויקרא אל משה, therefore, means that Moshe became

These two approaches are hinted to by the word מסעיהם, their travels, because the contemplation of Creation is called מ"מ, and ס', as stated above. The second approach of contemplating Pesach, and the miracles of yetziat Mitzrayim, is called מ"ה and ע'. All of these letters spell מסעיהם. Therefore, the word מסעיהם actually hints to the *emunah*

יְדֵי בְחִינָה זוֹ נִמְשָׁךְ בְּחִינַת הַכְנָעָה, כְּמֵאֲמַר חַז"ל (סנהדרין לח.) יְתוֹשׁ קִדְמָךְ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, לְכֵן אוֹת א' הִיא קֶטְנָה. וְאַחַר כֵּן וַיִּדְבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה מְרִמֵּז לְבְּחִינָה הַב' שֶׁהוּא בְּהִתְגַּלּוּת, בְּבְחִינַת דִּיבּוּר

הַנְּשָׁמֵעַ לְכָל וְנִתְגַּלָּה לְעֵינַי כָּל כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּחִינַת פְּסַח בְּקוֹל גְּדוֹל, וְלֹא בְּבְחִינַת הַכְנָעָה כְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, נֶקַח בְּבְחִינַת גְּדֻלּוֹת וְהִתְגַּלּוּת. יְהִי רְצוֹן שְׂפִיתֶיךָ אוֹר ה' לְעֵינַי כָּל, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אות א', בזה 'ברא אלהים את השמים', כי כל כ"ב אותיות הם לבושיין זה לזה, כי א' נתלבשה תוך אות ב', כי ב' ב' אלפין, ג' ג' אלפין וכו'. כמו ששמעתי ממורי זלה"ה וכו'. וראשית הבריאה היה על ידי אות א' שהוא חכמה, וברא הכל על ידי חכמה, כמ"ש (תהלים קד, כד) 'כולם בחכמה עשית'. כי נתפשטו האותיות מלמעלה למטה, ובזה ברא כל הנבראים על ידי כ"ב אותיות מן אל"ף עד תי"ו, וכל הנברא על ידי אות שהוא קרוב להמציל הוא יותר עליון, עד כי הנברא מן אות ת' שהוא אות אחרון, בריה זה הוא שפל בריה מכל הנבראים, כי אם שיקרב אדם עצמו להש"י, ויוכלל מן אות ת' לאות ש' בסוד תשר"ק, עד שיקורב אל אות א' ששם אלופו של עולם, חז"ה 'מבטן שאול שוועתי אליך' וגו' (יונה ב, ג). הרי רוחניותו ית' בתוך אות א' ונתעטף בו, וברא אור מן אות א' והוא אור אצילות, ואחר כך נתעטף עם אות א' בתוך אות ב' וברא עולם הבריאה, כמ"ש בכנפי יונה יעו"ש. ואחר כך חזר ונתעטף עם אות ב' בתוך אות ג' וברא עולמות למטה מעולם הבריאה, עד שנתעטף באות ת' וברא עולמות תחתונות שנקרא מלכות שבמלכות.

1. ר"ל שעל ידי בחינת בריאת העולם נמשך בחינת הכנעה.
2. בגמ' שם: תנו רבנן אדם נברא בערב שבת, ומפני מה כו' שאם תזוז דעתו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית.

united with the holy light of Creation, represented by the letter א'.

can be used as a tool for instilling humility in people if they become haughty.

ובעבור שעל ידי בחינה זו נמשך בחינת הכנעה, כמאמר חז"ל (סנהדרין לח.) יתוש קדמך במעשה בראשית,

לכן אות א' היא קטנה.

Due to this attribute of *emunah* that comes from connecting to the light of creation, **the characteristic of humility is drawn down. This is like Chazal say (Sanhedrin 38a), "Adam was created on Friday [during the sixth day of Creation]. Why? If he becomes haughty he will be told 'Even the gnat preceded you in the order of creation.'**"

The order of creation

Therefore, the letter א', which is the first letter of Creation, **is small**, denoting humility. The small letter א' alludes to Moshe achieving this level of humility through connecting to the *emunah* of creation since creation began with the letter א'.

ואחר כך וַיִּדְבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה מְרִמֵּז לְבְּחִינָה הַב' שֶׁהוּא בְּהִתְגַּלּוּת, בְּבְחִינַת דִּיבּוּר הַנְּשָׁמֵעַ לְכָל וְנִתְגַּלָּה לְעֵינַי כָּל כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּחִינַת פְּסַח בְּקוֹל

גדול, וְלֹא בִבְחִינַת הַכְנָעָה כְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית,
רַק בִּבְחִינַת גְּדֻלַּת וְהַתְגַּלּוּת.

Afterwards the *pasuk* says, 'וידבר ה', אל משה **"Hashem spoke to Moshe."** **This hints to the second approach,** that Moshe meditated upon *yetziat Mitzrayim*, **which is revealed, and represented by the power of speech, which is heard by all and apparent to everyone.** Such *emunah* is derived from a more apparent and easier to understand source, **like the loud sound of Pesach and unlike the subtle** and less apparent source of *emunah* that is **creation.** Rather, the second approach to attaining *emunah* is **only through a great and revealed event.** The order of the *pasuk* is "And He called to Moshe and Hashem said to him..." The word ויקרא, "And He called," which has a small letter א', represents the concept that Moshe achieved *emunah* through contemplating the

creation of the world. Afterward, the expression וידבר ה' אליו "And Hashem spoke to him," represents the concept that Moshe achieved *emunah* through contemplating *yetziat Mitzrayim*. The former source of *emunah* is subtle and less apparent. Therefore, many people cannot derive *emunah* from contemplating the creation of the universe. The second source of *emunah* is the open and revealed *yetziat Mitzrayim*, which is more readily accessible to human perception. Moshe was attached to *emunah* through meditating upon both of these ideas.

יְהִי רְצוֹן שְׂיִתְגַּלֶּה אֹרֶחַ ה' לְעֵינַי כָּל, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

May Hashem's light become revealed before all. Amen, so may it be His will.

Summary: To attain emunah, one can contemplate on creation, which was created ex nihilo, or can meditate on yetziat Mitzrayim. The former represents Hashem's creation of all, while the latter demonstrates Hashem's dominion over all.

There is a great holiness in these contemplations, which sanctify the person who thinks about them and brings him to deveikut. Consequently, this holiness protects him from harm, as the Jewish nation was protected from snakes and scorpions in the desert when they contemplated these notions.

Shabbat, which commemorates the creation of the world, represents emunah gained from contemplation of creation, while Pesach represents emunah attained from contemplation of yetziat Mitzrayim.

The contemplation of creation is called “the great luminary” and the contemplation on yetziat Mitzrayim is called “the small luminary.” The first source of emunah, the “great luminary,” is difficult for many to perceive and can be blinding when one tries to focus upon it. Therefore, the Jewish nation is uniquely equipped to achieve emunah from contemplating creation, but the nations of the world have difficulty doing so. However, all people are able to look at the smaller light of yetziat Mitzrayim and recognize Hashem. Therefore, when the Jewish people left Mitzrayim, all nations trembled with fear. This demonstrated that they were able to attain this light and emunah.
